

Dauria mürikaaria Järvamaal Kubjal.

Uhke õitseja mürikaaria

Õitsvat mürikaariat nägin üle 30 aasta tagasi ühe Kirgiisia mägijõe kaldal. Arvasime tookord, et see põõsas peaks ka meil kasvama, aga õitsvalt taimelt ju seemneid ei leia. Nõnda see mõte vaid mõtteks jäigi.

Kubja aeda sattus mürikaaria (*Myrica*) üsna juhuslikult. Mõni aasta tagasi olime külas tuttavalt läti aednikul Ludmila Biļinskai Lielvārdes. Ljuda näitas parajasti uhkusega oma kenasid tüviksõstraid, kui mu pilku kõitis uhke õitseja päris maja katuseräästa all.

Ilus mürikaariapõõsas veidi enne Riia Baltezeris kõrtsi Vanaga Ligzda ukse ees.

Küsisin, kas ta on seda põõsast ka paljundanud. Muidugi oli! Kohe pakiti lahti laadasõiduks valmis pandud koozem ja otsiti välja kõige ilusam taim. Ljuda aias kasvas just seesama kunagi nähtud dauuria mürikaaria (*M. davurica*).

Kõrbetaimede sugulane

Kõige rohkem meenutab mürikaaria oma kõrbes kasvavaid kuivalembeseid sugulasi tamariske. Enamik liike kasvab paari-kolme meetri kõrguse püstise põõsana.

Hallikasrohelistel, vaevast sentimeetri pikkused lehed sarnanevad natuke kanarbiku omadega, on üsna kitsad, kujult piklikmunajad või süstjad. Õied on roosakaspunased, kuni 10 cm pikkustes peajates õisikutes, mis asuvad kas võrsete tipus või külgmiselt. Meil õitseb mürikaaria mai lõpupoole või juuni algul pärast lehtimist.

Mürikaaria perekonnas on kümme-kond liiki, meile kõige lähemal kasvab euroopa mürikaaria (*M. germanica*). Laial alal Lõuna-Venemaast kuni Mongooliani ja Kesk-Aasias levib dauuria mürikaaria. Teised liigid on meil veel nõnda vähe tuntud, et neil puuduvad eestikeelsed nimed.

Sobib soojem nurgake

Looduses kasvavad mürikaariad kivi-klüüstel või liivastel jõe- ja ojakallastel, kus on palju valgust ning niiskust.

Umbes samasugust kasvukohta tahab mürikaaria ka aias. Muld ei tohiks olla liiga raske ja savikas, aga ka mitte liiga hapu. Talle sobib hästi soojem tuulevarjuline paik.

Mürikaariat võib kasvatada pilkupüüdva üksikpõõsana, aga ta kõlbab ka madalaks õitsvaks hekiks, kuna talub kärpimist.

Natuke tuleb kärpida ka üksikult kasvavat põõsast, sest enamasti kipuvad korralikult puitumata võrsetipud talvel natuke külmuma.

Sügisel on mõistlik põõsast korralikult multšida, juhaks kui peaks tulema väga pakaseline lumevaene talv. Mürikaaria taastub kannuvõsust üsna ruttu ja õitseb juba järgmisel suvel. Pärast õitsemist meenutab hallikasvõi sinakasrohelistel lehtedega põõsas veidike kõrget koirohupuhmast.

Sügisel püsib üsna kaua kollakas-punane toon. Umbes sel ajal valmivad ka väikesed lendkarvadega varustatud seemned.

Meil ei ole vist keegi proovinud, kas need idanevad, kuid Lätis annavad idanemisvõimelist seemet koguni kolm mürikaarialiiki. Kes satub Pärnu poolt Riiga sõitma ja mõtleb enne linna natuke keha kinnitada, näeb ilusat mürikaariat Baltezeris kõrtsi Vanaga Ligzda (Haukapesa) ukse ees. Põõsas on paar kevadet järjest väga ohtvalt õitsenud.